

бличай чърно облѣкло, Обличай сине и зелено. *Д.* 41, 18—19. Чърни си дрехи съблѣкла Сини и зелени облѣкла. *Д.* 41, 25—26. Синъ му джубе саблекле, А зелено му облекле. *М.* 51. Соблечите свила въ кафифе, Облечите руво калугерско. *М.* 55. „Ясъ ке слеча рубо не'естянско, Дайте менѣ рубо юнако'о“. *М.* 144. Евреинътъ си сѫблача антирията, зема я въ другата рѣка. *Л. Д.* 1876 р. 183. Събличили дрехы-тѣ си и борили ся единъ съ други. *Л.* 59. Съблѣкохъ дрехы-тѣ си (*Je me dérouillai de mes habits*). *Т.* 81. Буба-та съблачи таъ кожъ, и къту проѣде върхъ пѫшкуля, излѣзва вторы пѫть на бѣлъ свѣтъ. *Пк.* 66. Кое си Стана съблече Паъ със смоля намаза, Паъ на свещ запали. *Д.* 35, 105—7. Съблѣчи го ц трїй цѣло-то му тѣло съ вълненъ парцаль. *Л. Д.* 1869 р. 216. 2) ограблю, граблю: Просащи съблочи селени, като имъ отнимватъ помощъ-та, отъ коя тѣ сами бы са ползвали. *Зк.* 55. Султани ютсвѣнъ къту съблажи бѣднія Българы и ги караѣъ силомъ да имъ работятъ, турчиятъ имъ съ насилие невръстнаѧ дѣца. *Гп.* 182.—са, раздѣнусь,—ваюсь: Тря-тѣ (*Самодѣви*) се гбли съблѣкли. *Д.* 4, 12. Хайдѣ на амамъ да пдекъ, Тамъ мома че си видиме, Она ка че се соблече. *Ч.* 333. Ангела се саблїкал, отведенъ се хвръдил въ водѣта и тосчас, се показал отгоре съ писак въ рѣка. *Пс.* 7, 125. Ако е тѣло-то още топло, трѣбва да почакаме да истине, като са разхождаме полека още несѫблечени. *Л. Д.* 1876 р. 110.

88 Съборъ с. м. аулянѣ во времѧ празника при иеркви или монастырь, или идѣ либо въ уроцищахъ: Кога дойде ден Спасовден, Че ѹдеме на Четирци,—на соборо. *Пс.* 12, 114. Татаринъ впрегна кочия, И тури Магда въ кочия; Пай си отиде ва съборъ: „Криводоль“ служи „Спасовдень“. *Ч.* 339. „Пѣлово свирка да свири, Пѣ-харно тѣланъ да тѣца Та соборъ да се събере Да утепеме Татаринъ“. *Ч.* 339. Се промени Пею, се натокми, Се промени Пею, тестемель закачи,—, на соборъ отиде. *В.* 319. Тамо сѣ берес соборотъ, Моми-те оро играять Старци-те вине си піать, Ергени облокъ си чинатъ. *М.* 301. Що є овой големъ сѫборъ околу тебе (чесни свекоръ). Како на грать Янчари 'се околу цара. *М.* 511. Вяера на сѫборъ отидохъ, Тамъ си заварихъ владика И четирите попове. *З.* 156. Народенъ сѫборъ, народный соборъ по случаю установления экзархата.

89 Съборъ м. са. Събъръмъ м. дл. разрушу,—аю; низвергну,—аю; опрокину,—кидываю: Собори сички-те цркви. *М.* 81. Да даде Господъ на Тунджа Да вѣрви и да клокоти, Горите да си сѫбarya. *З.* 12. Сиденъ є вѣтъръ подухналъ, Та є Джамія сѫборилъ. *Ч.* 343. Малки-ты удари съ сѣкырѫ, кога ся повторять, голѣмы дѣбове сѫбaryть. *Л. Д.* 71 р. 197. Тунджа сѫбarya брѣговете си. *З.* 14. „Той са нарича-